

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2863

гр. София, 14.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Кеманов

Членове: Надежда Махмудиева
Снежана Бакалова

като разгледа докладваното от Надежда Махмудиева Въззивно частно гражданско дело № 20221000502898 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.274 и сл. от ГПК, образувано по Частна жалба вх. №8928/05.08.2020 г., подадена от „Юси“ООД, чрез адв. П. Х., срещу Решение №374/21.06.2022 г. по в.гр.д.№419/2022 г. на ОС – Благоевград, II в.с., в частта му с характер на определение, с което се оставя без разглеждане подадената жалба от „Юси“ООД срещу разпореждане от 23.03.2022 г., постановено по изп.д.№1059/2021 г. по описа на ЧСИ с рег.№*** на КЧСИ, в частта, с която е оставено без уважение искането на жалбоподателя да не бъде начислявана законна лихва върху главницата, както и атакуването на визираните в поканата за доброволно изпълнение за дължими такси и разноски от 8 207,62 лв., като е прекратено производството по в.гр.д. №419/2022 г. на БлОС в тези части. Релевирани са оплаквания за неправилност на решението в обжалваната част, поради допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Съдът неправилно е приел, че отказът на ЧСИ да не начислява законна лихва върху главницата, не е сред изчерпателно изброените обжалваеми от длъжника актове на съдебния изпълнител, визирани в чл.435, ал.2 от ГПК. Пред Благоевградския окръжен съд в действителност се обжалва отказът на ЧСИ да спре или прекрати изпълнителното дело, който изцяло попада в хипотезата на чл.435, ал.2, т.6 от ГПК. Отказът за спиране или прекратяване на производството е постановен по направено от длъжника искане, като едно от сочените от длъжника основания за прекратяване на изпълнението е обстоятелството, че липсва изпълнителен титул за принудително събиране на законна лихва върху главницата. Неправилно ОС – Благоевград е приел, че се обжалва отделно от отказа *действие* на ЧСИ, тъй като в действителност се касае за обжалване на *акт* на ЧСИ - *изричен отказ за прекратяване* на изпълнителното производство. В жалбата до съда се иска отмяна

на отказа на ЧСИ да прекрати изпълнителното производство в неговата цялост, като при условията на евентуалност се иска частичната му отмяна по отношение на отказа да не бъде начислявана законна лихва върху главницата, тъй като не е присъдена такава от съда. Следователно, БлОС се е произнесъл по искане, с което не е сезиран. Наред с това, се е произнесъл по евентуално предявено искане, преди събдяване на условието за разглеждането му. Настоява се за отмяна на решението в частта му с характер на определение, с която е оставена частично без разглеждане жалбата на „Юси“ООД, и делото да бъде върнато на съда за разглеждане на жалбата по същество, с даване на задължителни указания, че за реализиране на изпълнение, за което липсва изпълнителен титул, не следва да се прилага чл.622а от ГПК, която разпоредба е била приложена при произнасянето по останалата част от жалбата.

Частната жалба е депозирана в срока по чл.275, ал.1 от ГПК, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от процесуално легитимирана страна с правен интерес, чрез надлежно упълномощен процесуален представител с пълномощно на л.101 от приложеното изпълнително дело, отговаря на изискванията на чл.260 от ГПК, в срок е приведена в съответствие с изискванията на чл.261 от ГПК, поради което е процесуално допустима и редовна от външна страна, и подлежи на разглеждане.

Препис от частната жалба е връчен на насрещната страна, и в срока по чл.276, ал.1 от ГПК е постъпил Отговор на частна жалба вх.№11111/06.10.2022 г., подаден от „БОСКО МАР СПА“ /BOSCO MAR SpA/, дружество, регистрирано съгласно законодателството на Република Италия, чрез адв. И. П., надлежно упълномощен с пълномощно на л.4 от изпълнителното дело. Поддържа се становище за законосъобразност и обоснованост на обжалваната част от решението. Не е налице хипотеза на обжалваемост на действията на ЧСИ в обхвата на разпоредбата на чл.435, ал.2 от ГПК. Изпълнението на решение, постановено в друга държава-членка на ЕС се извършва по специалния ред, предвиден в чл.622а от ГПК – въз основа на препис от решението, заверен от постановилия го съд, и удостоверение по чл.53 от Регламент (ЕС) №1215/2012 г. Защитата на длъжника може да бъде осъществена по реда на чл.622а, ал.6 от ГПК, чрез подаване на молба за отказ за изпълнение, но в конкретния случай длъжникът не се е възползвал от тази възможност, поради което правилно съдът е приел за недопустима жалбата в частта, касаеща начисляването на законна лихва върху главницата. Разширителното тълкуване на чл.435, ал.2, т.6 от ГПК, приложено от частния жалбоподател, не следва да бъде споделено от съда. Настоява за оставяне на частната жалба без уважение, като неоснователна.

В срока за отговор на частната жалба е постъпило Допълнение към отговор на частна жалба вх.№11306/11.10.2022 г., подадено от „БОСКО МАР СПА“ /BOSCO MAR SpA/, чрез адв. И. П., в което се допълва подадения Отговор на частна жалба вх. №11111/06.10.2022 г., със становище по съществото на спора относно

законосъобразното начисляване от ЧСИ на законна лихва върху главницата.

При извършената служебна проверка съдът намира, че обжалваният съдебен акт е постановен от компетентен съд в надлежен състав, в изискуемата форма, и е подписан, поради което е валиден. Същият е постановен в изпълнение на служебното задължение на съда да следи за допустимостта на производството, поради което е допустим.

По правилността на обжалвания съдебен акт, съдът намира следното:

С Покана за доброволно изпълнение изх.№1315/31.01.2022 г. по изп.д. №1059/2021 г. на ЧСИ с рег.№*** на КЧСИ, длъжникът „Юси“ООД е бил уведомен на 31.01.2022 г. за образуваното срещу него изпълнително производство на осн. чл.622а от ГПК, въз основа на Съдебно решение, постановено в друга държава-членка на ЕС, а именно –Решение №1127/2019 г. на първоинстанционен съд – гр. Велетри, Италия, като към 31.01.2022 г. задължението му е в общ размер на 181 920,61 лв., от които главница в размер на 111 170,74 лв., със законна лихва в размер на 29 738,17 лв., начислена за периода 13.06.2019 г.-31.01.2022 г., присъдени разноски в размер на 27 804,08 лв., разноски на вискателя по изпълнителното дело в размер на 5000 лв., и такси и разноски по ТТРЗЧСИ в размер на 8 207,62 лв с ДДС.

В срока по чл.436, ал.1 от ГПК във вр. чл.62, ал.2 от ГПК е постъпила Молба вх. №02138/15.02.2022 г. от „Юси“ООД, с която се прави искане за цялостно прекратяване на изпълнителното производство, поради липса на годно изпълнително основание, а именно – влязло в сила съдебно решение. Сочи се, че исковото производство пред италианския съд не е приключило с влязло в сила решение, при условията на евентуалност се иска спиране на изпълнителните действия до приключване на съдебното производство, и за изменение на приетите разноски. При условията на евентуалност се поддържа, че липсва основание за принудително събиране на законна лихва върху главницата в полза на вискателя, тъй като такова вземане не е вписано в приложеното удостоверение по чл.53 от Регламент (ЕС) №1215/2012 г. – в т.4.6.1.5.1.1 на удостоверението изрично е посочено, че в съдебното решение не е посочена лихва. Възражава се, че неправилно са изчислени таксите и разноските по тарифата към ЗЧСИ и размера от 8 207,62 лв. значително надвишава предвидения в тарифата.

С Разпореждане от 23.03.2022 г. по изп.д.№1059/21 г. на ЧСИ с рег.№*** на КЧСИ съдебният изпълнител е отказал да прекрати изпълнителното дело, отказал да го спре и отказал да намали приетите и начислени разноски по делото, в това число разноските на вискателя за адвокатско възнаграждение, и начислените от самия съдебен изпълнител такси по ТТРЗЧСИ. Оставил е без уважение искането на длъжника да не се начислява законна лихва върху главницата, по съображения, че макар да не е изрично посочена в изпълняваното решение, на основание чл.86 от ЗЗД същата е дължима при неизпълнение на парично задължение.

Разпореждането от 23.03.2022 г. е връчено на длъжника по електронен път на 28.03.2022 г., като същият е депозирал Частна жалба вх.№3933/11.04.2022 г. в двуседмичният срок по чл.436, ал.1 от ГПК, като същата е била депозирана пред ОС – Благоевград, и препратена на ЧСИ с писмо изх.№05903/21.04.2022 г. /на л.141 от изп.д./. На основание чл.62, ал.2, изр. второ от ГПК /приложим и в производството по обжалване на актовете и действията на съдебния изпълнител/, частната жалба следва да се приеме за депозирана в срок. С нея се иска отмяната на разпореждането от 28.03.2022 г. на съдебния изпълнител, в това число се иска отмяна на отказа на съдебния изпълнител да прекрати начисляването и събирането на законна лихва за забава, по съображения, че за събирането на такова вземане липсва изпълнителен титул и съдебният изпълнител е следвало да откаже да приеме за събиране такова вземане. Вместо това, съдебният изпълнител самоволно е приложил разпоредбата на чл.86 от ЗЗД, изземвайки функцията на съда. Настоява се за отмяна на отказа на съдебния изпълнител, като се поддържа искането за цялостно прекратяване на изпълнителното производство, поради липса на годно изпълнително основание, а при условията на евентуалност се иска да бъде прекратено изпълнителното производство в частта му за събиране на законна лихва по чл.86 от ЗЗД, като незаконосъобразно, както и за редуциране на разноските на вискателя за адвокатско възнаграждение като прекомерни, както и таксите и разноските на съдебния изпълнител, като неправилно начислени.

С обжалваното Решение №374/21.06.2022 г. съдът се е произнесъл по същество по част от релевираните в частната жалба оплаквания, но е оставил същата частично без разглеждане в частта ѝ, в която се обжалва разпореждането в частта му, с която се оставя без уважение искането на длъжника да не бъде начислявана законна лихва върху главницата, както и в която се оспорва размера на начислените такси и разноски, начислени по ТТРЗЧИ в размер на 8 207,62 лв., като прекратява производството в тази част.

При така установените обстоятелства, съдът намира следното:

С Молба вх.№02138/15.02.2022 г. длъжникът „Юси“ООД е направил при условията на евентуалност искане за частично прекратяване на изпълнителното производство в частта му, в която съдебният изпълнител е приел за събиране вземане за законна лихва върху главницата /поради липса на изпълнително основание за това/. Настоящият състав на съда намира, че отказът на съдебния изпълнител да преустанови принудителното събиране на законна лихва, съставлява отказ за прекратяване на изпълнителното производство в една негова част /за едно от приетите за събиране вземания/, който попада в обхвата на хипотезите на обжалваемост, визирани в разпоредбата на чл.435, ал.2, т.6 от ГПК. Защитата на длъжника в този случай може да се осъществи и по реда на чл.622а, ал.6 от ГПК, чрез подаването на

молба до съда за отказ за изпълнение на съдебното решение в тази част. Предвид обаче релевираното основание за прекратяване на принудителното събиране на вземането за законна лихва, а именно – липса на изпълнителен титул за принудително събиране на такова вземане, няма процесуална пречка защитата на длъжника да бъде осъществена и по реда на съдебно обжалване на отказа на съдебния изпълнител да прекрати принудителното изпълнение на такова вземане, на основание чл.435, ал.2, т.6 от ГПК.

Дори да се приеме, че длъжникът в този случай разполага единствено със защитата по реда на чл.622а, ал.6 от ГПК, предвид обстоятелството, че частната жалба е депозирана пред окръжния съд в срока по чл.622а, ал.6 от ГПК, съдът е следвало да даде указания на частния жалбоподател дали депозираната от него жалба съставлява обжалване на актове и действия на съдебния изпълнител, или молба за отказ от изпълнение по реда на чл.622а, ал.6 от ГПК, след което да администрира същата, съобразно уточнението.

В частта, в която се обжалват начислените от съдебния изпълнител разноси по изпълнението, частната жалба е допустима, на осн. чл.435, ал.2, т.7 от ГПК. В тази част съдът неправилно е приел, че същата е депозирана извън срока за обжалване на акта на съдебния изпълнител, с който се начисляват разноските по изпълнението. Същите са били определени от съдебния изпълнител по размер с ПДИ, която е връчена на длъжника на 31.03.2022 г., но в нея те са определени в общ размер от 8 207,62 лв., без да са посочени размерите и правното основание, на което са начислени отделните такси и разноси, включени в общия размер от 8 207,62 лв., поради което не може да се приеме, че уведомяването на длъжника за размера на начислените такси и разноси с връчването на ПДИ, е редовно осъществено. Като не е било осъществено редовно уведомяване на длъжника за начислените от съдебния изпълнител такси и разноси, частната жалба срещу разпореждането на ЧСИ за определянето им по размер, не следва да се приема за просрочена.

Наред с това, искането на длъжника за намаляване на начислените такси и разноси е също така обусловено от размера на приетите за събиране вземания. Тъй като с Молба вх.№02138/15.02.2022 г. длъжникът е поискал прекратяване на изпълнението по отношение на едно от приетите за събиране вземания /в размер на 29 738,17 лв./, искането за изменение на начислените такси и разноси от ЧСИ се явява обусловено от произнасянето на ЧСИ по искането за прекратяване на принудителното събиране на това вземане. Съдебният изпълнител не се е произнесъл по това искане, тъй като е постановил отказ по обуславящото искане за частично прекратяване на принудителното изпълнение. Ето защо, с обжалването на отказа на съдебния изпълнител да прекрати принудителното събиране на вземането за законна лихва, се явява допустима и частната жалба в частта ѝ, в която се иска изменение на размера на начислените такси и разноси, като неправилно определени от съдебния изпълнител.

Като е достигнал до различни правни изводи, съдът е постановил неправилен съдебен акт, поради което решението следва да се отмени в обжалваната му част, с характер на определение, и делото да се върне на същия съд за произнасяне по същество на частната жалба в тези части.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Решение №374 от 21.06.2022 г., постановено по в.гр.д.№419 по описа за 2022 г. на Окръжен съд – Благоевград, II в.с., в обжалваната му част с характер на определение, с което се оставя без разглеждане подадената Частна жалба вх. №3933/11.04.2022 г. от „Юси“ООД, срещу разпореждане от 23.03.2022 г., постановено по изп.д.№1059/2021 г. по описа на ЧСИ с рег.№*** на КЧСИ, в частта, с която е оставено без уважение искането на жалбоподателя да не бъде начислявана законна лихва върху главницата, както и атакуването на визираните в поканата за доброволно изпълнение за дължими такси и разноски от 8 207,62 лв., като е прекратено производството по в.гр.д.№419/2022 г. на БлОС в тези части.

ВРЪЩА делото на Окръжен съд – Благоевград за произнасяне по същество по Частна жалба вх.№3933/11.04.2022 г. от „Юси“ООД, в частта ѝ, в която се обжалва разпореждане от 23.03.2022 г., постановено по изп.д.№1059/2021 г. по описа на ЧСИ с рег.№*** на КЧСИ, в частта му, с която е оставено без уважение искането на жалбоподателя да не бъде начислявана законна лихва върху главницата, както и по жалбата в частта ѝ, в която се обжалва разпореждането на съдебния изпълнител, инкорпорирано в поканата за доброволно изпълнение, за определяне на такси и разноски по изпълнението в размер на 8 207,62 лв.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____